

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sodišča in slovensko uradovanje.

Pred kratkem poročal je cenjeni Vaš list, da je državna tiskarna dotiskala okoli 200 slovenskih tiskovin in temu poročilu dodal je sotrudnik opravičeno željo, da naj se tisti sodniki, kateri doslej niso bili posebno naklonjeni slovenskemu uradovanju, sedaj ko imajo slovenskih tiskovin na razpolaganje, bolj ozirajo na zahteve slovenskega naroda, v osnovnih zakonih zajamčene. Gotovo se je s tem, da je državna tiskarna založila te obrazce, storil velik korak v borbi za našo enakopravnost, in če ne bodo imeli drugega uspeha, dosegli smo vsaj to, da tisti naši sodniki, kateri se z nekako čudovito in vstrajno trdovratnostjo branijo v dobi miru in sprave uradovati slovenski, ne bodo svojega nezakonitega in nikjer utemeljenega postopanja mogli zagovarjati s tem, da nimajo slovenskih tiskovin. Pa tudi sedaj ne smemo biti preoptimistični ter ne smemo misliti, da se bodo tisti naši sodniki, ki doslej svojemu narodu niso privoščili te male trohice enakopravnosti, h kratu spokorili ter uradovali (vsaj po možnosti, kakor veleval zadnji ukaz justičnega ministerstva) slovenski. Ako je pravosodnemu ministerstvu res na tem, da sodni naši uradniki uradujejo slovenski — in mi ne dvomimo na dobri volji njegovi, — skrbeti mu bo za to, da si sodišča po Slovenskem tudi v obilnem številu naročajo teh tiskovin, ter da jih, ko so jih naročila, ne puste zaprati, temveč, da jih tudi uporabljajo. Kakor poznamo razmere pri nekaterih naših sodiščih, zlasti na Štajerskem, Koroškem in Primorskem, bojimo se, da bode še dokaj časa preteklo, dokler si naroče slovenskih tiskovin. Izgovarjali se bodo slovenskemu uradovanju neprijazni sodniki, da imajo sedaj še dovolj tiskovin — seveda nemških — v zalogi, in da morajo najprej te porabiti in še le, ko jim bodo pošle, mogo si naročiti drugih itd. Za to je nujno potrebno, da ministerstvo v tem oziru z vso energijo postopa nasproti takim sodiščem.

Čudni možje so nekateri naši sodniki. Ako se z njimi snideš v veseli družbi, zatrjevali ti bodo, kako ljubijo svoj narod in kako spoštujejo njegove pravice. In ti poln narodnega navedenja veselil se boš, da si se seznanil s tako vrlim narodnjakom, kateri — tako boš sodil po njegovem govorjenju — gotovo tudi v svojem uradu, uraduje za slovenske

stranke izključljivo le slovenski. A čez nekaj dni glasila se bo tvoja sodba o njem vse drugače. V pisarni njegovi najdeš že več pravedočih strank, ki ne umejo niti besedice nemški. In za vse te stranke vrši se postopanje v nemškem jeziku, sodba se dostavlja v tujem jeziku itd. Ali ni to v nebo kričeča krivica, katera se godi slovenskemu narodu? In še bolj hudo te mora boleti srce, ko vidiš, da je dotičnik, kateri tako silovito tepta z nogami pravico svojemu ubozemu narodu, kri tvoje krvi, da je sin slovenskega naroda, kateri se zunaj pisarne celo vede kot pošten narodnjak. In če si ti od tacega sodnika kot strankin zastopnik zahteval, da naj se poravnava sklence slovenski, ali da se naj sodba izda v slovenskem jeziku, ker si tudi tožbo uložil v slovenskem jeziku, začel se je sodnik zvijati na vse pretege ter oproščevati, da nema slovenskih tiskovin itd., kar je sicer za moža, ki hoče za narodnjaka veljati, jako slab izgovor. In če tako postopajo sodniki, kateri žalibog da veljajo za narodnjake, kaj nam je še govoriti o sodnikih, ki so bili od nekdanj neprijazni našemu narodnemu gibanju in ki so se že z materinim mlekom napojili sovražstva slovenskega naroda? Za to se ne smemo preveč čuditi, da je nek sodnik neprijatelj našemu narodu neke na Spodnjem Štajerskem, zadrli se nad znanim advokatom slovenskim, ki je sam sestavil pri obravnavi slovenski kontumačni zapisnik, zakaj da neče uporabljati nemške tiskovine, in da hoče sodniji le napravljati še več dela, kakor ga že ima. In to vršilo se je, ne morebiti pred leti, temveč pred dobrima dvema mesecema! — Pa tudi taki možje opravljajo važni sodni posel, ki mislijo, da za slovensko stranko, katera je večča nemškemu jeziku, ne treba uradovati slovensko. Za neko sodnijo v starodavnem mestu na Gorenjskem posloval je notar kot sodni komisar v zapuščinskih zadevah slovenski, kar, kakor vemo z verodostojnega mesta, dotičnemu sodniku, ki je pa tudi na glasu narodnjaka, ni bilo posebno ljubo. Dolgo časa je premišljeval, kako bi vender vsaj deloma zaprečil to konsekvenco postopanje sodnega komisarja. Ko je ta sodniji predložil za neko stranko slovensko smrtnico, dodal je uradnemu dopisu, s katerim je notarju izročil dotično zapuščino v razpravo: passus: „Es dürfte sich empfehlen, diese abhandlung in deutscher sprache zu pflegen, nach dem sämtliche erbsinteressenten

derselben mächtig sind!“ Originalen dopis to, ki pa ne dela posebne časti sodniku, ki sluje za narodnjaka! Ni mi treba omenjati, da se je na zahtevanje dedičev kljub sodnikovemu dopisu ta razprava vršila v slovenskem jeziku! Pri teh razmerah moremo le vsklikniti: „Bog nas varuj taci naših narodnih prijateljev, pred našimi nasprotniki branili se bomo že sami“.

Tu smo Vam podali le nekaj zgledov, kako se kratijo po nekod naše pravice! Slovenci imamo to slabo lastnost, da smo le preveč prizanesljivi in ozirni v taci zadevah, akopram bi morali biti ravno v teh stvareh neprizanesljivi in brezozirni, kakor so tisti, ki nam z nekako čudno konsekvenco kratijo naše pravice. V taci slučajih ne smemo gledati na osobo, tu moramo energično zahtevati naše pravice ne glede, če si s tem nakoplamo na glavo sovraštvo dotičnika. Pri vsacej priliki moramo opozarjati slovenskega kmeta, da je opravičen zahtevati od sodnije, da zanj uraduje slovenski in da naj tudi odločno to zahteva. Ako se bodo množile pritožbe o taci sodnikih, ki se še vedno nečejo sprijazniti s slovenskim uradovanjem, in ako bomo te pritožbe ustrajno in brezozirno naznanjali merodajnemu mestu, no tedaj se bode gotovo tudi strla opozicija tisti naših sodnikov, kateri v kljub vsem ministerskim naredbam, in kljub temu, da justično ministerstvo ni neprijazno slovenskemu uradovanju, še vedno uradujejo in sodijo za slovenske stranke v tujem jeziku! Vigilantibus jura!

Govor poslanca Fr. Šukljeja

v državnem zboru dne 27. aprila.

(Dalje.)

Izvrsten gospod poslanec Beer je tisti, ki ga jaz mislim. Ta je v svojem jako poučnem delu: „Der Staatshaushalt Oesterreich-Ungarns“ uvel pojem upravni primankljaj, ki je tako podoben našemu gospodarskemu primankljaju, da bi ga lahko kar zamenjali. Ko je namreč od tega upravnega primankljaja odštel vsoto za poplačevalno rento, za nakup zakladnih listov, za Dunajsko razstavo itd., opomni o enem najvažnejših izdatkov, o investicijah za železnice izrecno sledeče: „Nazadnje morajo se odšteti tudi one vsote, ki se porabijo za grajenje železnic.“ Vi vidite tedaj, da se da z dobrim uzrokom zagovarjati gospodarski primankljaj.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P—ski.)

Jednajsto poglavje.

(Dalje.)

Obložena je bila s šali in ogrinjali, katere jej je skrbna teta poslala. Naglice in začudenja vsa zasopljena celo Mabeli ni mogla pametno odgovorjati, ko jo je vpraševala, kaj je s kočijažem in konji in zakaj je sama peš semkaj prišla.

Nekaj smijoča nekaj jokajoča deklica se je čez mero veselila, da se je bila Mabel z otrokoma toli srečno rešila; še bolj pa se je radovala nad slučajem, da je bila v prodajalnico k njenej materi pribežala. Poljubovala je sedaj Rozo, sedaj pa dečka ter vmes izrekala besede, ki so nje strah in strah gospice Sabije naznanjale ter na čudovit način gospoda Dudleya ime vmes upletale.

Ker jo Mabel nikakor ni mogla umiriti, od-

prla je nagloma prodajalnična vrata, da bi se prepričala, ali voz prihaja ali ne; ta trenotek srečala je Dudleya na pragu. Zarudela je nepričakovanega veselja, ker Lidijinega pretrganega poročila ni nikakor razumela; in tem temnejše so zarudela nje lica, ko jej je roko stiskal s strastjo, ki je njegovo veliko skrb za njo izdajala; skrb, katere nikakor ni bil utišil Donald za trdno mu zagotovivši, da se nikakor ni poškodovala. Nje smehljanje upokojilo mu je vse skrbi ter odstranilo ves strah; Mabel je izvedela, da jo voz v bližini čaka, ker se je Dudleyu zdelo nepredvidno ž njim hoditi v ozko, kaj živo ulico, v katerej je bilo polno snega.

Na kratko jej je povedal, da je njenim sanem sledil toliko dolgo, kolikor dolgo je videl nje splašena konja. Ko pa je bil izgubil uje sled, iskal jo je dolgo zaman ter se je nazadnje obrnil k Vaughanovim, nadejaje se, da splašena konja, katerih kočijaž nikakor ni mogel več brzdati, bi nagon vodil domov. Tam je bil došel le malo trenotkov pred Donaldom. Slišavši, da se je srečno rešila, hotel se je sam o tem prepričati ter se je zato ž njim sem podal.

„Kako žalosten kraj, kjer ste morali čakati!“ vzkliknil je, pogledavši noter v nizko temačno prodajalnico in ustrašivši se zadublega zraka v njej.

„Kaj gostoljubno so nas sprejeli ter nas celo prijetno kratkočasi!“ odgovorila je Mabel. „Dečka in jaz smo se seznanili z bolnim otrokom, sestro njijine pesterne. Bolnica je kaj zanimiva mala stvarica; gospodine Dudley, ustopite in pogledjte jo.“

„Prodajalnica, kot je podoba, je že precej polna,“ odvrnil je Dudley smehljaje, „tembolj, ker je ob enem tudi bolnišnica. Gospica Mabel, z ozirrom na zadnjo to okolščino čutim se zavezane, da vas prej, nego je mogoče, spravim iz tega kraja reve in nadloge. Tudi sem obljubil gospici Vaughanovej, da vas čem varne spraviti domov; topla, pokvarjena sapa pa ima časih toli škodljive posledice, kot par splašenih konj.“

Mabel je naglo zavrnila to opombo, Dudleyu poročivši, da je bolezen otrokova kaj dolga in nikakor ne nalezljiva. Soba je res nekaj nizka in tesna, a v obče pa kaj prijetna in posebno snažna.

Radostno se je smehljaj, da je Mabel tako topla svoje pribežališče zagovarjala zoper krivično

Kar se mene tiče, očitno izjavljam, da se mi zdi primerjanje različnih proračunov za posamično finančne dobe popolnem nemogoče, če se ne odštejejo taki izdatki, ki so le jedenkratni, ali se ponavljajo samo v dolgih dobah, in če se ne izločijo tudi podobni dohodki. Če si stavim vprašanje, kako velik je gospodarski primankljaj, pridem do rezultata, ki je nekoliko različen od rezultata gospoda generalnega poročevalca. Jaz izločujem vsoto za grajenje državnih železnic 7.900.000 gld., nadalje udeležitev pri pridobitvi kapitala za privatne železnice 700.000 gld., vsoto za monumentalne stavbe 273.000 gld., za grajenje pristanišča v Trstu 976.000 gld., razen tega prvi obrok za drugi tir proge Dunaj-Tulln s 1.000.000 gld., ker se mi ta izdaja zdi ravno taka kakor izdaja za grajenje nove železnice. Gospodarski primankljaj po tem takem znaša 4.220.470 gld. Če prištejem prinos Češke in Moravske za transversalno železnico z 273.000 gold, dobim 4.493.470 gld. kot gospodarski primankljaj za leto 1887. Če primerim s tem gospodarski primankljaj lanskega leta, katerega tudi zmanjšam za 700.000 gld. z ozirom na drugi tir, ki se je tedaj pokladal iz Grybowa v Novi Sandec, tako dobim primankljaja za lansko leto 1.888.552 gld. Torej je letošnji gospodarski primankljaj za 2.604.865 večji mimo lanskega, ako pa vzamem v poštev, da se je donesek za skupne zadeve še povečal za 2.234.906 gld., ker so se napravile repetirke, kaže se mi gospodarski primankljaj za 369.861 gld. večji nego lanski. Priznavam, da se mi rezultat pri sedanjih težavnih razmerah ne zdi toli neugoden, kakor se je včeraj z več strani trdilo. Dr. Menger je bil zaklical: Primankljaj bode še večji; tudi teh 66 milijonov ne bode dosti! Tudi jaz strogo zahtevam natančnost pri budgetovanju. Jaz tudi mislim, da se natančno budgetovanje tiče vesti parlamenta in vlade, in v tem oziru so me svarilni klici s strani opozicije, katere slišimo vsako leto pri budgetni debati, napolnili z nekim dvomom in skrbjo. Ta dvom je pa deloma minul, ko sem primerjal računске sklepe z računskimi proračuni poslednjih let.

To je jako hvaležno delo, zlasti če se raztegne na dalj časa. Gospod generalni poročevalec se je to tudi potrudil in predložil nam je rezultate tega primerjanja na 8. strani njegovega poročila.

Izredna vestnost in temeljitost, kateri odlikujeta gospoda generalnega poročevalca, izključujeta vsak dvom, da bi dotične številke ne bile prave. Če jaz dobim vendar nekoliko različen rezultat, je temu kriva neka posebna okoliščina.

Gospod poročevalec mi bode priznal, da primerja le vsote, katere so določene v finančnem zakonu z gospodarskimi uspehi.

Oziral se pa ni in to namenoma na kredite, ki so se dovolili s poznejšimi zakoni. Jasno je, da to spreminja rezultat.

Leta 1883 razločuje se proračun in uspeh za dva milijona, v resnici je pa razlika, če se ozira na dodatke, okrog 12 milijonov. Primerjamo li proračun in gospodarski uspeh po računskih zaključkih, dobimo rezultate, da je res leta 1880 pravi uspeh bil ugodnejši od proračuna — v okroglem znesku — za 18.400.000 gld.
 leta 1881 „ 16.122.000 „
 „ 1882 „ 30.752.000 „

obrekovanje. In kot bi jo bil hotel prepričati, da se za se nikakor ne boji, stopil je prek vrat ter je nje nadaljnih ukazov pričakoval.

Ker ni bilo razloga dalje muditi se, trebala je mala družba le malo časa, da se je za odhod pripravila, tem manj, ker je bila Mabel že poprej dobila od gospe Hopove svoj očejen plašč in klobuk; tudi se je bila Lidija popolnem upokojila ter dečka nekoliko na novo oblekla. Mabel je bila vsa ginena globokega čuta, s katerim se je Roza od nje poslovila, izreki jej s kratkimi besedami, kako močno jo je nje pohod osrečil; ob enem pa je Mabelino roko pritiskala k ustnom z nekako spoštljivostjo in gorečnostjo. „Roza, povrnem se,“ rekla je Mabel s tihim glasom.

Rada bi bila še več govorila, da bi bolnici vsaj nekoliko izrazila svoje pristržno sočutje; a Dudley stal je poleg nje. Ta bi je bil v srci obkrivil siljenja; zato jej je le obljubila, da jo zopet pohodi. Naglo jej rekši „srečna bodi“ prišla se je ponudene roke svojega prijatelja, ki jo je do voza spremljal; Lidija pa je peljala dečka.

„Hladni sveži zrak je zares prijeten!“ vzkliknila je, ko je čista zimska sapa, nekoliko po top-

leta 1883 za 11.970.000 gld.
 „ 1884 „ 8.456.000 „
 „ 1885 kakor se mi je povedalo na kompetentnem mestu, za 4.830.000 „

Iz tega se vidi, da bojazen, katero je izrazil poslanec dr. Menger včeraj, v resnici ni utemeljena. Nadalje je posamičnostim ugovarjal. Ugovarjal je, da se je pri zgubi pri denarji samo 25 odstotkov vzelo v proračun, kar se pa ne ujema z dnevnim kurzom. Jaz bi opomnil, da sta dobiček in zguba pri denarji v avstrijskem budgetu le prehodna postavka, kajti poleg plačil v zlatu imamo tudi dohodke v zlatu in sicer pred vsem pri carini. Delgacija je že dobiček pri denarji določila na 25 odstotkov. Vsekako bi bilo to napačno budgetovanje, ko bi se na eni strani pri dohodkih dobiček pri denarji uračunal s 25, pri stroških pa zguba s 27 in več odstotki.

Delale so se včeraj primere tudi v družih ozirih in bodi mi dovoljeno, malo se ozreti na govor poslanca iz Galicije, s katerim se ne strinjam samo v jedni točki, katera se ne ujema z rezultati mojega računanja.

Gospod poslanec Hausner rekel je namreč, da je skupni primankljaj za prejšnjega ministerstva znašal 282.700.000 gld., dočim znaša primankljaj od 1880 do 1887 samo 217.500.000 gld.

Jaz se v kratkem nesem mogel prepričati, če so njegovi podatki popolnem pravi. Toda, računil sem tudi sam, pa sem dobil drugačen rezultat in to zategadelj, ker sem se oziral na celo vrsto postavkov, na katere se je treba ozirati pri določevanju primankljaja. Našel sem, da je bilo od 1873 do 1879 l. uštevisi 336.275.154 gld., torej 46.610.736 gld. primankljaja povprek na leto.

Za leto 1880 do 1887 dobim pa primankljaja 207.077.145 gld., pri čemer moram opomniti, da sem vzel številke za leta 1880 do 1885 iz računskih zaključkov, za leta 1886 in 1887 pa iz proračunov in sicer za leto 1887 proračun s primankljajem 66.000.000 gld. Tedaj znaša primankljaj v tej dobi povprek 25.884.000 gld., torej je povprek za 21 milijonov ugodnejši, in finančni položaj vendar nekoliko ugodnejši, kakor so ga slikali včeraj nekateri gospodje govorniki.

Neko daljše zboljšanje moram konstatovati v gibanju gotovine v blagajnicah. Lahko rečem, ne da bi mi kdo mogel ugovarjati v tej zbornici, da je bilo karakteristično znamenje prejšnje finančne uprave, da je delala z majhno gotovino v blagajnicah. Računski zaključki nas pouče o tem.

Od 1873 do 1879 leta bilo je le jedenkrat s sklepom računске dobe v blagajnicah do 107 milijonov. To je bilo le 1878. leta, ko se je pomnožila gotovina v blagajnicah s tem, da se je v ta namen bilo vzelo nezaloženo državno posojilo. Najmenj je pa bilo v blagajnicah 1875. l. in sicer le 85 milijonov.

Primerjajmo s tem gotovino v blagajnicah, ki je izkazana sedaj v računskih zaključkih. Leta 1880 bilo je v blagajnicah 115 milijonov, 1881. leta 127, 1882. leta 147, 1883. leta 138 in 1884. leta zopet 138 milijonov, in leta 1885 pa s sklepom računске dobe 133.477.144 gld.

Ni mi treba poudarjati, da se posledice kažejo v tem, da se mnogo prihrani na obrestih pri

lem opoldanskem solnci zmečena, hladila jej v lica, ki so se vsled jutranje razburjenosti nekako mrzličasto žarela.

„Ko bi smel svetovati, in ne zamerite mi, če se moj nasvet vam zdi nekako sebičen, jaz bi v sedanjih razmerah domov šel rajši peš, nego bi se vozil.“

Pogled voza je le podpiral Dudleyeve besede. Kolesa so bila polna snega, tako da so se mogla le počasi premikati. Ker se je tudi Alik izrekel, da bi šel peš, sklenili so, da Murray in Lidija se popeljeta v vozu, drugi pa pojdejo peš doli po Široki ulici.

Mabel in Alik sta res zanimivo uro prebila v skromnem bivališči uboge vdove, vendar ta hipna prememba zaduhlega zraka in tesne prodajalnice s krepčajočo sapo, s sprehodom in z bliščem prizorom na živi ulici je tudi primerno delovala na oba.

Alik je navadno hodil počasi in mlahovo; takrat pa je tekal tako lahko, kot bi se bil radoval nenavadne svobode, katero je zares užival; kajti le redkoma je izhajal peš, navadno le z Lidijo, s katero se je za malo časa in jednolično sprehajal. Porabivši ponujeno svobodo postajal je tu pa tam

poplačevalnej renti, razen tega pa se slednja oddaje po ugodnejšem kursu.

Če vse to vkupe primerjam, pridem do sklepa, da se v zlic neugodnim gospodarskim razmeram kaže nek napredek pod sedanjo finančno upravo nasproti prejšnjim letom. Jaz mislim, gospoda moja, da se smem na to sklicevati, če kaka frakcija v tej visoki zbornici nema povoda, vladi se prilizovati in laskati, je to gotovo frakcija, ki sedi na klopih Slovencev. (Tako je! na desnici.)

Povprašajte pri nas, kjer koli hočete, povsod boste čuli iste pritožbe; v gospodarskih zadevah se stori toliko, kakor nič, v narodnih zadevah pa smo, če Kranjsko izvzamemo, na Štajerskem, Koroškem in Primorskem morda na slabšem, kakor smo bili kadar si bodi. (Tako je na desnici.) Jaz mislim torej, da se mi nikakor ne bode moglo očitati, da sem slepo vnet za vlado. Samo z objektivnega stališča moram opaziti, da sta letošnji proračun in uspeh lanskega leta, na kateri se opira, v celoti ugodnejša, kakor je pa bilo pričakovati pri slabem gospodarskem položaju, ki tlači našo državo.

V jednej točki se pa vsekako strinjam z gospodom poslancem Hausnerjem, namreč v tem, da treba storiti potrebne korake, uvesti odločne reforme, da se jedenkrat doseže ravnotežje v naših financah. Rastoče zadolženje države, ki se da s številkami dokazati, mi napravlja nekako skrb. Primerjam li dolgove avstrijske države o začetku dualistične dobe s sedanjimi, pri čemer občni državni dolg in dolgove v državnem zboru zastopanih dežel seštevam, dobim rezultat, da je dolg narastel v teh 18 letih za celih 647.443.731 gld. To seveda se kaže v potrebsčinah za obresti državnega dolga.

Leta 1872. trebalo je za obresti in poplačanje državnega dolga 87.689.194 gld., za leto 1880. pa že 114.048.211 gld. in v letu 1887. po državnem proračunu zato treba 130.460.853 gld., pri čemer seveda ne smem pozabiti, da se je jako velika svota, namreč čez 7 milijonov prenesla samo iz proračuna za trgovsko ministerstvo v proračun državnega dolga. Vsekako pa dolg tako narašča, da nam to mora delati skrb, in sicer iz dvojnih vzrokov.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. maja.

Češki listi so jako zadovoljni z govorom finančnega ministra pri budgetni debati. Posebno je dobro znamenje, da se je pl. Dunajevski izjavil, da vlada ne stoji nad strankami, ampak se opira na desnico. Ministri so sedaj spoznali, da se vlada mora ozirati na desnico.

Hrvatski deželni zbor snide se v kratko zasedanje koncem maja, potem se bode razpustil. Koncem junija bodo že nove volitve.

Vnanje države.

Pri Prokopli je več arnavtskih roparjev prestopilo srbsko mejo. Mej njimi je bilo več turških rednih vojakov. Srbska mejna straža jih je po hudem boju nazaj zavrnila. Več Arnavtov je bilo ubitih.

Nemiri na Kreti so jako resni. Več kristijanov in Turkov je že ubitih. Povod nemirom je baje to, da so uradniki in bogatejši mohamedovci preveč pritiskali kristijane.

ter prav polagoma ogledoval vse, kar ga je zanimalo. Potem je tekal za nekoliko brezskrbnima varuhoma, ki sta imela mej seboj dosta opraviti ter sta mu pustila storiti, kar se mu je zljubilo. Priznati moramo, da te svobode nikakor ni nespodobno rabiti.

Mabeli je jako ugajalo, da se je Dudley za nje rešenje toli zanimal. Polna mladostne pogumnosti dražila je svojega spremljevalca, da jo je zmiraj bolj občudoval, ker ga je s toli različnimi stvarmi kratkočasila ter se lepega zimskega dne tako živo in prirodno veselila. Bila je zares le priprosta nepokvarjena živost in svežost tega prirodnega otroka, ki je bila izkušenege posvetnjaka pridobila. Prirojena dostojnost, milina in živost so jej že začetkom posebnost odlikovala; a one lastnosti bila bi lahko imela tudi brez te otroške gorečnosti, ki je bila najzanimivejša lastnost nje značaja. To zadnjo lastnost nje značaja bil je tudi Dudley precej opazil. In kolikor zelo se je varoval udajati se resnobnim utisom, vendar ga je nje čar popolnoma na sé priklepala. Tako resnično je, da se nasprotja večkrat mej seboj privlekajo.

(Dalje prih.)

Ruska vlada je ukazala, da se na Vistlinske železnice napravi 7 novih postaj, ki pa ne bodo za navaden promet, ampak samo za vojaške namene. Dotična dela se bodo v kratkem začela.

Nemška vlada je izjavila proti **franco-ske** željo, ko sta se pogajali o odpuščenju Schnaebele-a, da bi francoski oficijozni krogi na noben način ne podpirali lige patrijotov, ali pa da bi se liga razpustila. — Uredništvo lista „France“ začelo je nabirati, da bodo Schnaebele-u kupili dijamantni križ. Mej darovalci je 11 v Parizu bivajočih sorodnikov nemškega policijskega komisarja Gautscha. „Nordd. Allg. Zeit.“ objavila je neko objavo kneza Bismarcka francoskemu veleposlaniku, katera trdi, da je Schnaebele bil prijet na nemški zemlji. Nemška vlada ima dokaze, in sicer njegova lastna pisma in izpovedbe sokrivcev, da je Schnaebele kriv veleizdaje. Vlada ga je izpustila, ker ga je bil povabil nemški komisar, ter je Schnaebele lahko mislil, da ima opraviti v službenih zadevah. Sicer naj pa sedaj pazi, da ga nemška policija zopet ne dobi.

Nemški zvezni svet je vsprejel zakon o obdačenju žganja po odsekovih predlogih. Nemška vlada se nadeja, da bode davek od žganja donasal najmanj kakih 100 milijonov. — V pruskem deželnem zboru predlagal je pl. Minnigerode s 127 tovariši, da se vlada naprosi, da naj državnemu zboru predloži zakon o povišanju carine na kmetijske pridelke.

Italijanska vlada bode začela odločno postopati proti Abisincem. Posebni ekspedicijski voj za Afriko bode podrejen naravnost vojnemu ministerstvu. V vojnem ministerstvu osnoval se je poseben afriški oddelek. Delajo se obširne priprave za organizacijo in preskrbljenje ekspedicijskega voja. Nabirajo se prostovoljci. Prava akcija proti Abisincem začela se bode koncem septembra ali v začetku oktobra, ko bodo klimatične razmere za boj ugodnejše.

Po oficijalnih poročilih je 900 **španskih** vojakov pod poveljstvom guvernerja Suluških otokov, polkovnika Avalosa, popolnem premagalo ustajnike v Maiburgu. Ustaši so se hudo branili in na obeh straneh je mnogo mrtvih in ranjenih. Maiburg so zažgali, samo kitajskemu delu mesta so prizanesli. Špansko brodogeje je pripomoglo vojakom k zmagi. Zmaga bode imela za Španjce ugodne moralne in materialne posledice ter utrdila špansko gospodstvo na Suluških otocih.

Pogajanja o **afganskem** vprašanju se baje ugodno in gladko vrše. Anglija in Rusija se bodeta, kakor se poroča iz Peterburga, v kratkem sporazumeli, kako naj se pomiri Afganistan. Kakor se kaže so pripravljene Angleži v vsem Rusom prijenjati, ker se boje vojne.

Že dolgo se vrše pogajanja mej turško vlado in angleškim komisarjem Drummondom Wolffom zaradi **Egipta**, pa se še sedaj ni dosegel nikak uspeh. Turčija zahteva, da Angleži odločno povedo, kedaj da ostavijo Egipt, Angleži pa baš o izpraznenju Egipta nečejo nič slišati. Drummond Wolff je nedavno privolil v to, da Angleži čez 5 let ostavijo Egipt, ako se tačas ničesar ne prigodi, iz česar bi se dalo sklepati, da je potreba da angleška vojska še v Egiptu ostane. O tem, če je taka potreba, odločevala bi Anglija. Nadalje bi nobena država ne smela ovirati Angležev vrniti se v Egipt, ko bi nastali nemiri. Turčija s temi predlogi ni zadovoljna, ker dobro ve, da bi potem Angleži še vedno našli kak povod, da v Egiptu ostanejo.

Po poročilih iz Kajire bil je v **Sudanu** zopet boj. Sudanci so se začeli zopet zbirati in bližati se Egiptu. Pri Serrassu so bili napravili utrjen ostrog. Angleški polkovnik Chermisal jim je pa ostrog vzel. Boj je bil hud. Palo je 200 Sudancev in 40 Angležev. Poveljnik Sudancev je mrtev.

Dopisi.

Od sv. Lovrenca pri koroški železnici 1. maja [Izv. dop.] Kdor veliko govori, pravijo, ali veliko vé ali pa veliko laže. Prav tako bi se tudi lahko reklo o tukajšnjem dopisovanju v „Marb. Ztg.“ V ta list se je od tod že poslalo toliko in tako kosmatih lažij, da je moralo uredništvo večkrat kar v jedni sapi vse zopet preklicati. Tako kosmato laž poslal je pred nekaterimi tedni naš dopisun zopet v „Marburgerco“, ko je poročal o tukajšnjem g. župniku. Vse, kar dopisun tam kvasi, je grda laž, katere tukaj itak nihče ni verjel. Tisti pa, ki tukajšnjih razmer ne poznajo, so to morebiti verjeli, in tako se je zgodilo, da se je g. župnik po nepotrebnem žalil, kar mi prav obžalujemo. Na prižnici je namreč rekel, da bode pastirski list, ki je učeno in bolj težko umevno sestavljen, bolj po domače razložil, tako, da ga bodo vsi lahko umeli. Tako primeroma je govoril g. župnik, lažnjivi dopisun je pa te besede ali iz zlobnosti po svoje zavil, ali je pa tolika duševna reva, da mu ni moči drugih ljudij prav umeti in potem je res škoda za čas, katerega je na šolskih klopih potratil. Tudi je g. župnik nadalje poudarjal, kako se morajo narodni vsaksebeno spoštovati, kako naj vsak ljubi svoj materni jezik, vse druge pa čišla in da je največja

nespamet bližnjega radi narodnosti sovražiti in ga v omiki in napredovanju ovirati; tako početje je proti božji volji. Vsega tega pa seveda resnicoljubivi dopisun ni slišal. To ga vidite lisjaka! Vrli dopisun pa se jako vara, ako misli, da je s svojo prihljino lažjo g. župniku ustregel, in njega nakane, ki so nam predobro znane, se mu nikdar posrečile ne bodo, kajti g. župnik je vselej bil in bode na naši strani in tudi tukajšnje društvo tako krepko podpira, da se imamo ravno njemu za marsikateri uspeh zahvaliti. Da se društvenih zborovanj ne udeležuje, to mu z ozirom na njegovo priletnost pač ne zamerimo. Tako je celi manever popolnem spodletel in mi vohunskemu dopisunu konečno prav gorko svetujemo, da hodi pridno v cerkev, kajti ne bode od škode, ako se v krščanskih resnicah malo bolj pouči. Treba je pa, da svojih ušes resnici ne maši!

Domače stvari.

— (Slovanska liturgija.) Pred par tedni naznanili smo, da je papež Lev XIII. dovolil slovansko liturgijo v barskejši škofiji v Črnigori. Mnogi nemški listi so to vest zanikavali in bilo je celo mej nami nevernih Tomažev, ki je neso verjeli. Da ne bo v tej zadevi nobene dvojbe več, naj priobčimo telegram s Cetinja z dne 1. maja, ki slove: Današnji „Glas Crnogorca“ javlja: Papež dovolil, da se v nadškofiji barski upelje slovanska liturgija na podlagi starih privilegij, katere je zlasti Benedikt XIV. bil podelil.

— (Župnijski izpit) delajo te dni naslednji gospodje: Bercé iz Sodrašice, Berlic iz Kamnegorice, Merješič iz Sostra, Mekinec od D. M. v Polji, Podboj iz Št. Petra, Škofic iz Podbrezja, Škrjanec iz Harij.

— (Učiteljski Tovariš.) List za šolo in dom ima v svoji 9. letošnji številki naslednjo vsebino: Maj. — Pouk v slovenščini. Spisal Janko Toman. — Zgodovina pedagogije. — Knjiga Slovenska v XIX. veku. — O risanju. Fr. Gabršek. — Obrazci raznim uradnim knjigam pri ljudski šoli. — Književstvo. — Dopisi. Premene pri učitelstvu.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) ima v 5. številki nastopno vsebino: Cvetičam. Ant. Funtek. — Skrinja miru in sprave. — Pripovedka o jabljani. — Mej otroki na kmetih. — Plemenita žrtva. — Pisma mlademu prijatelju. — O zvitej lisici. — Krivokljun. — Sirota. Fr. Krek. — Železna in zlata veriga. (Pripovedka.) Jos. Lavrič. — France Brenčič. (A. Jaklič.) Listje in cvetje.

— (Vreme) smelo bi se krasno imenovati, da ni dan na dan sitne sape in nadležnega prahu. Prvi dan maja zvalil je izredno veliko Ljubljancev v okolico. Na Rožniku bilo je ta dan prvo opravilo in zaradi tega jako veliko ljudij. Dijaki praznujejo majnik včeraj in danes. Včeraj bili so na vrsti realci, danes pa gimnazijci.

— (Iz Vipave) se nam je izvestilo, da je preteklo nedeljo toplomer na solnci kazal +30° R. Vegetacija je zelo napredovala in se nam je v 14 dneh nadejati prvih črešenj v Ljubljano.

— (Prvi letošnji roj) naznanja se nam iz Begunj na Gorenjskem. Dne 24. aprila rojile so čebele iz ulnjaka g. Ivana Jegliča v Begunjah.

— (Včerašnji veliki letni semenj) bil je veliko bolj obiskan, nego preteklo leto (prijeljal se je nad 300 glav več.) Vse živine bilo je na semnji 1234 glav in sicer: 565 konj, 278 krav, 338 volov in 53 telet. Največ je bilo konj, kupčija se ni posebno dobro obnesla; ker je še zmiraj izvažanje konj čez mejo zabranjeno, torej tudi tujci izostajajo. Vreme imeli smo lepo, le vsled silnega vetra bil je tak prah, da je človek komaj spoznal, kake barve je živina. Malo poškopiti po spodnjih Poljanah in okolu semnja bi gotovo nič ne škodilo!

— (Obešenega) našli so včeraj zvečer na Golovci nepoznanega moža, okolu 30 let starega. V žepih imel je nekaj knjig, mej njimi slovar, ki ga je pred par dnevi pri Gerberji kupil. Prenesli so ga v mrtvašnico pri sv. Krištofu.

— (Velik požar.) V Novi cerkvi pri Celji nastal je včeraj zjutraj ob 9. uri po neprevidnosti malega otroka, ki si je z žveplenkami igral, ogenj, ki se je vsled hudega vetra naglo razširil in uničil 50 poslopij. Požarni brambi iz Vojnika in Celja prihiteli sta gasiti in rešili cerkev, šolo in občinsko hišo. Posestnik Kuček, pri katerem je ogenj nastal, jeden otrok in veliko živine je zgorelo. Včeraj zve-

čer ob 7. uri bil je požar udušen. Škode je nad 100.000 gld. Vojaki stražijo pogorišče.

— (Za II. letno zasedanje porotnih razprav v Novem mestu.) ki se prične z dnem 9. maja t. l., izžrebani so naslednji glavni porotniki: Homan Fran, posestnik, gostilničar in usnar iz Št. Jarneja; Lovšina Anton, posestnik iz Bele cerkve; Troje Matija, posestnik iz Polanšic; Gruden Anton, posestnik iz Zgornjega Retja; Skala Janez, posestnik iz Podzemelj; Kravcar Anton, posestnik z Griča; Govanec Karol, posestnik in trgovec iz Metlike; Penca Fran, posestnik in usnar iz Mokronoga; Höferle Jakob, posestnik iz Poljanšic; Gimpel Fran, posestnik iz Toplic; Simonič Matija, posestnik iz Drašic; Furlan Fran, posestnik in gostilničar iz Metlike; Kamin Janez, posestnik iz Dolenje vasi; Hönigman Štefan, občinski predstojnik in gostilničar iz Srednje vasi; Bučar Fran, posestnik, gostilničar in mesar iz Kostanjevice; Malenšek Jakob, mizar iz Suhorja; Sitar Janez, pos. iz Toplic; Vertin Matija, pos. iz Doblič; Mauser Jože iz Ravnice; Stergar Fran, trgovec iz Št. Ruperta; Štavadhar Miha, posestnik in gostilničar iz Motil; Strajnar Anton, posestnik iz Lukovk; Fajdiga Janez, posestnik in trgovec iz Sodrašice; Bevc Anton, posestnik iz Bele cerkve; Žugelj Matija, posestnik iz Otoka; Zotler Jože, posestnik iz Roje; Kermesec Fran, posestnik in kovač iz Metlike; Erker Matija, posestnik iz Čermošnic; Vakonig Matija, pos. stnik iz Rateč; Podboj Fran, posestnik iz Ribnice; Golja Janez, posestnik iz Metlike; Černe Janez, posestnik iz Nemške vasi; Ožura Jože, posestnik iz Osilnice; Nemanič Marko, posestnik iz Drašic; Klemenčič Ignacij, posestnik iz Kamnega potoka; Klemenčič Fran, posestnik iz Velike Loke. — Nadomestovalni porotniki: Potočar Anton, posestnik iz Dolenje Kamenice; Windischer Anton, posestnik, občinski predstojnik itd. iz Kandije; Škaberne Florijan, gostilničar, Tandler Miroslav, knjigotizec, in Stanger Gustav, c. kr. gimn. profesor iz Rudolfovega; Jelenec Fran, posestnik iz Bršljina; Galič Janez, posestnik iz Ivane vasi; Bojanc Fran, posestnik in občinski predstojnik iz Šenpetra; Žagar Fran posestnik iz Kartelevega.

— (Pri včerašnjem žrebanju kreditnih srečk) zadela je serija 719 št. 32 glavni dobiček, ser. 1682 št. 71 zadela 30.000 gld. ser., 86 št. 24 — 15.000 gld., ser. 1682 št. 6 in serija 719 št. 63 po 5000 gld. — Pri žrebanju srečk državnega posojila iz 1860. l. je ser. 14784 št. 17 zadela prvi dobiček, ser. 8290 št. 4 drugi dobiček, ser. 14784 št. 7 tretji dobiček Ser. 11920 št. 13, ser. 5011 št. 20 vsaka po 10.000 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 3. maja. „Petersburger Deutsche Zeitung“ javlja, da je malo upanja, da bi pogajanja o afganski meji bila uspešna, ker se obe stranki držita svojega stališča. Seja prihodnje sredo bode odločila, ali se bodo pogajanja še nadaljevala ali pa ustavila.

Atene 3. maja. Vesti s Krete ugodnejše. Včeraj se mir nikjer ni kalil. Dopolnilne volitve za vlado ugodne.

Rim 3. maja. V zakonskih načrtih, predloženih po vojnem ministru se zahteva: da se topništvo pomnoži za 12 polkov, ženijski oddelek za 12 kompanij, konjica za dva polka, da se v Caserti napravi častniška šola in strelišče za topništvo. Minister zahteva za oboroženje 12½ milijona izrednega kredita, 2½ milijona pa za nakup konj.

Pariz 2. maja. Izvestje Havasovo: V Atenah se misli, da angleški konzul podpihuje gibanje na Kreti, da bi Angleška dobila priliko, polastiti se otoka. Grška želi, da se ohrani „status quo“.

Benetke 2. maja. Kralj in kraljica otvorila danes narodno razstavo lepih umetnostij.

Migljaj uradništvo. V velikem delu sedeže životarenje je največkrat uzrok bolestim v želodci, na jetrih, zlatej žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (19—3)

Loterijske srečke 30. aprila.

Na Dunaji:	35,	71,	81,	18,	31.
V Gradci:	35,	48,	84,	4,	56.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-25)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tucl:

2. maja.

Pri **Stonu**: Bauer iz Berolina. — Sternikal, Bunzl, Löwy z Dunaja. — Dolleschal s Češkega. — Schuldes iz Brna. — Himan z Nemčije. — Nosan iz Zagreba. — Singer, Weiss, Link z Dunaja. — Deutsch iz Budimpešte. — Edelmann iz Celja. — Reiterer, Maly iz Tržica. — Domladis iz Ilir. Bistrice. — Penza, Pischmacht iz Rudolfovega. — Jeglic iz Sela. — Greiner iz Begunj. — Marešič iz Sostra. — Berce iz Žužemberka. — Ogrin z Vrhnik. —
 Pri **avstrijskem cesarju**: Podboj iz Št. Petra — Skerjanc iz Harij. — Globočnik iz Gorenjskega.

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novo mesto** vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostor je za pet ljudi.
 V **Lukovcu** preko Domžal vsak dan ob 7. uri zjutraj.
 V **Kočevju** preko Velikih Lašč vsak dan ob 7. uri zjutraj.
 V **Kamniku** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.
 V **Polhov gradu** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.
 Na **Ig** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
2. maja.	7. zjutraj	734.69 mm.	17.0° C	sl. jz.	d. jas.	
	2. pop.	733.74 mm.	20.8° C	z. jz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.99 mm.	15.8° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 17.9°, za 6.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 3. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.60	—	gld. 81.35
Srebrna renta	82.55	—	82.35
Zlata renta	112.10	—	112.25
5% marcu renta	97.75	—	97.60
Akcije narodne banke	875.—	—	877.—
Kreditne akcije	281.70	—	281.—
London	126.80	—	126.90
Srebro	—	—	—
Napol.	10.04	—	10.04 1/2
C kr. cekini	5.98	—	5.98
Nemške marke	62.27 1/2	—	62.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	25 gld. 128	—	gld. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	—	90
Ogerska zlata renta 4%	101	—	45
Ogerska papirna renta 5%	88	—	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	—	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	160	—	60
Kreditne srečke	100 gld. —	—	—
Rudolfove srečke	10	—	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	237	—	—

CACAO
 in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856-109)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Denarni promet in bilanca društva „Narodni Dom“ v Ljubljani
 z dnem 31. decembra 1886.

Denarni promet.

ima dati	društvo „Narodni	Dom“ v Ljubljani	ima dobiti		
Računu deležev	19400	—	Od računa deležev za neuplačane deleže	8150	—
Deležnikom za obresti	300	37	raznih zavodov za pri istih uloženi	49813	79
Računu darov	14248	24	računa vrednostnih papirjev	10'0	—
Računu loterije	14188	50	blagajnice	93	72
Računu ob-esti	5156	96	inventarja	154	40
Krajcarski podružnici	3971	65	poštne	103	36
Računu ustanovnin	2000	—	pisalnih potrebščin	55	33
Računu izgube in dobička	958	67	pušic	62	95
			tiskovin	152	10
			potnih stroškov	121	21
			raznih stroškov	210	76
			stroškov krajcarske podružnice	256	77

Aktiva.

Gotovine v blagajnici	93 72
Vloženih pri posojilnici v Kopru	1061 95
„ „ „ Pišečah	1071 87
„ „ „ Ptui	2178 75
„ „ „ obrt. pom. društvu v Ljubljani	3240 54
„ „ „ notranjski posoj. v Postojini	1093 37
„ „ „ posojilnici v Celji	2214 18
„ „ „ posojilnici na Vrhnik	2354 50
„ „ „ kranjski esk. banki v likvid.	212 60
„ „ „ kranjski hranilnici	36386 08
„ „ „ vrednostnih papirjih	1050 —
Vrednost inventara	154 40
	51111 91

Bilanca.

Pasiva.

Terjatve deležnikov:	
za uplačane deleže	11250 —
obresti pro 1886	300 37
Čisto premoženje društva	39561 54
	51111 91

V LJUBLJANI, dne 28. aprila 1887.

Drd. I. Kotnik,
tajnik.

Za upravni odbor:

Dr. Alfonz Mosche,
predsednik.

Dr. Jos. Stare,
blagajnik.

S knjigami primerjala in v popolnem redu našla:

Za pregledovalni odsek:

Dr. Fr. Papež.

Fr. Ks. Souvan.

Išče se kovač na deželo.

Kovač, kateri je zmožen kovaškega dela sploh in je poleg tega tudi dovršil podkovsko šolo v Ljubljani, dobi takoj službo ali pa se mu da kovačnica v najem. — Isto tako se išče

ključavničar,

kateri je izurjen v vseh ključavničarskih delih. Pisma naj se pošiljajo g. Ivanu Keržič-u, lastniku kovačnice v Nadlesku, pošta Stari trg, pri Raketu. (323-1)

Podpisani naznanja p. n. gospodi in duhovščini, da ima v Gorenjem Logatci

veliko zalogo

mnogovrstnih dobrih vin,

n. pr. Dolenjca, Metličana, Hrvata in Terana. — Kupna cena ni (prenapeta) visoka. Naročbe se brezumno izvršujejo. — Na mnoga naročila uljudno vabi

Danijel Predovič,

(301-2) vinski trgovec v Gorenjem Logatci.

Javna zahvala.

Hudobnež me je z ostro rovnico tako silno po glavi udaril, da mi je črepino presekala in nekaj možganov odbil. Vsak, ki me je videl, rekel je moji družini, da ni mogoče, da bi se ta revež ozdravil. Poslali so po tukaj občnoznanega in spoštovanega okrajnega zdravnika gospoda Ed. Globočnika v Cerkljah, kateri se je mnogo trudil, da me je v primerno kratkem času popolnem ozdravil. — Dobro vem, da se imam poleg Bogu za svoje življenje le temu gospodu zahvaliti, zatorej se tudi javno zahvaljujem gospodu okrajnemu zdravniku Ed. Globočniku za njegovo pomoč in obilni trud in njega kot izvrstnega in marljivega zdravnika vsa kemu toplo priporočam. S spoštovanjem

Matija Tičar,
posestnik.

Voglje, pošta Šenčur, pri Kranji.

Banka „Slavija“

vsprejme več

potovalnih zastopnikov

za zavarovanje življenja. — Ponudbe vsprejema glavni zastop v Ljubljani, Kongresni trg št. 7. (299-3)

Umrli so:

30. aprila: Jovana Filipič, delavčeva hči, 17 m, Krakovske ulice št. 29, za jetiko.

1. maja: Reza Potokar, usmiljena sestra, 33 let, Kravja dolina št. 11, za tiko. — Fran Ennsman, prisiljenec, 19 let, Poljanski nasip št. 50, za vnetjem ledic.

2. aprila: Antonija Stare, komisijonarjeva hči, 2 leti, Krakovski nasip št. 6, za jetiko. — Fran Stimpf, posestnik, 36 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Hilda Klobučar, zasobnega uradnika hči, 7 l., Emonska cesta št. 10, za otrpenjem možgan. — N.N., nepoznani mož, okoli 30 let star, obesen najden na Golovci.

V deželnej bolnici:

30. aprila: Anton Miklič, slikar, 44 let, za jetiko.

1. maja: Ignacij Košir, dninarjev sin, 3 leta, za spridenjem krvi

2. maja: Fran Janša, delavec, 27 let, za telesnim poškodovanjem.

VIZITNICE

prilagoč

„Narodna Tiskarna“.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-63)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

MARTIN POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Jedina
najnovejša zaloga oblek.

Cela obleka	za gospode	od gld. 8.—
Salonska	„	20.—
Pomladanska suknja	„	7.50
Hlače	„	1.80
Cela obleka za dečke	„	1.50

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po pošteni ceni.
 Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Zaloga vsakovrstnega sukna.
 V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.